

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: J. Z., narozený X,
bytem S. 402, S.,
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje,
sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/679/DS/19-2 ze dne 19. 9. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary č. j. 1357/OD-P/19 ze dne 21. 1. 2019 byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v souvislosti s porušením § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Dále byl shledán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, v souvislosti s porušením § 6 odst. 8 téhož zákona. Těchto přestupků se žalobce měl dopustit stručně řečeno tím, že dne 7. 4. 2017 v 01.24 hod. se v K. V. přes výzvu Policie

České republiky odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, zda při řízení nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem. Dále při prováděné kontrole na výzvu nepředložil řidičský průkaz. Magistrát za tento přestupek uložil žalobci pokutu ve výši 33 000 Kč a zákaz řízení na všech motorových vozidel na dobu 16 měsíců. Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím č. j. KK/679/DS/19-2 ze dne 19. 9. 2019 a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že rozhodnutí je nezákonné pro překážku věci pravomocně rozhodnuté. Prvostupňový správní orgán totiž vydal usnesení, kterým zastavil řízení o přestupku, jenž byl sice jinak právně kvalifikován, avšak došlo k němu jednáním téhož dne, téhož času, na téže místě, tzn. v jednočinném souběhu. Žalobce dále namítl pochybení při ukládání sankce. Jednak proto, že prvostupňový správní orgán nezhodnotil kritéria podle § 37 a 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, když ze všech přítěžujících a polehčujících okolností upřednostnil selektivně tu přítěžující. Přitom v případě žalobce existovaly polehčující okolnosti, např. žádná škoda na zdraví a majetku. Jednak proto, že o sankci uvážil v rozporu se spisem, když nezhodnotil žalobcovy pohnutky, ačkoli přímo od žalobce věděl, že jel odtáhnout rozbité vozidlo kamaráda.
3. Žalovaný k žalobě sdělil, že prvostupňový správní orgán svým usnesením zastavil řízení o přestupku spočívajícím v nesplnění technických podmínek pro provoz na pozemních komunikacích, neboť to nebylo žalobci prokázáno. Zastavením řízení o tomto skutku podle žalovaného nevznikla překážka věci rozhodnuté pro ostatní přestupky žalobce. Prvostupňový správní orgán řádně odůvodnil výši uložených správních trestů, jakož i formu zavinění. V průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem.
4. Žaloba není důvodná.
5. Ve věci nevznikla překážka věci rozhodnuté tím, že magistrát zastavil usnesením ze dne 4. 2. 2019 řízení o jednom ze skutků, o němž se přestupkové řízení vedlo. Přestupkové řízení bylo totiž zahájeno a vedeno pro vícero skutků, nikoliv jeden skutek představující jednočinný souběh více přestupků. Původně bylo řízení zahájeno pro skutky stručně řečeno vymezené jako: a) žalobce se odmítl podrobit se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem; b) žalobce nepředložil řidičský průkaz jako doklad, který byl povinen mít při řízení vozidla u sebe (usnesení ze dne 11. 5. 2017 na č. l. 12 správního spisu). Poté bylo řízení zahájeno též pro skutek vymezený jako c) žalobce řídil motorové vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky – za jízdy mu nesvítilo levé přední potkávací světlo (usnesení ze dne 5. 1. 2018 na č. l. 112 správního spisu).
6. Z uvedeného je zřejmé, že magistrát vedl přestupkové řízení pro tři různá jednání žalobce s jiným přestupkově relevantním následkem (z mnohých srov. rozsudky NSS čj. A 6/2003-44 ze dne 16. 2. 2005, č. 1038/2007 Sb. NSS, č. j. 3 As 83/2016-30 ze dne 15. 3. 2017, č. j. 1 As 26/2019-26 ze dne 18. 4. 2019). Šlo tedy o tři samostatné skutky a potenciálně tři přestupky, a to bez ohledu na to, že všechny tyto skutky jsou časem a místem vymezeny stejně. Popis způsobu spáchání skutku je totiž jasně odlišuje. Za toho stavu nemělo pravomocné zastavení řízení o skutku c) vliv na řízení o zbylých skutcích a) a b), u nichž magistrát konstatoval vinu žalobce.
7. Nedůvodné jsou i námitky proti odůvodnění druhu a výměry trestu a proti posouzení

přítěžujících a polehčujících okolností. Úvahy magistrátu o druhu a výměře sankcí jsou přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Magistrát vzal v úvahu *v řízení prokázané* okolnosti a uvedl, zda je hodnotil ve prospěch či neprospěch žalobce. Hlediska, jimiž se ukládání sankcí řídí, byla a jsou vyčtena příkladmo (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 305/2017-32 ze dne 22. 11. 2017, č. j. 1 As 80/2020-36 ze dne 17. 6. 2020), takže postup magistrátu nebyl v rozporu se zákonem. Nebyl důvod, aby se magistrát vyjadřoval ke všem možným kritériím za situace, kdy k jejich užití nebyly dány skutkové důvody.

8. Protože žalobce téměř žádné konkrétní, údajně opomenuté okolnosti neuvedl, lze k tomu pouze stručně uvést, že například namítaný význam a rozsah následku přestupku zjevně nesvědčí ve prospěch žalobce: právem reprobovaný, nepříznivý následek jednání žalobce nastal již tím, že *a)* ztížil či spíše zmařil možnost zjištění, zda řídil pod vlivem návykových látek; *b)* ztížil svou identifikaci v průběhu dopravní kontroly, při níž policisté vstupují do provozu, který je svou povahou zvlášť nebezpečný, nadto v noci, což zvyšuje riziko kolizní situace. To magistrát jasně a korektně uvedl ve svém rozhodnutí.
9. Žalobci dále nesvědčí ani to, že nedošlo k žádné škodě na zdraví, majetku, životech, ani k přímému ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. S ohledem na povahu obou přestupků (odmítnutí vyšetření na přítomnost návykových látek, nepředložení řidičského průkazu) je totiž obtížně představitelné, že by to vůbec bylo kdy možné.
10. Uvedené platí i pro polehčující a přítěžující okolnosti. Sám žalobce neuvedl, jaké konkrétní polehčující okolnosti měl žalovaný (a před ním magistrát) zohlednit s jedinou výjimkou – údajné výpomoci kamarádovi. Jakkoliv lze obecně pochybovat, že by bez dalšího mohlo jít o polehčující okolnost obdobnou excesu z krajní nouze, tato tvrzená skutečnost především nebyla pro posouzení *vůbec* významná. Výpomoc by totiž mohla odůvodnit, proč žalobce řídil, nikoliv však, proč nepředložil řidičský průkaz a proč odmítl vyšetření na přítomnost návykových látek. Stejně tak s těmito přestupky nesouvisí ani intenzita provozu, ani způsob jízdy. Po právu je tedy závěr magistrátu, že nezjistil pohnutku žalobce (ostatně sám žalobce do rozhodnutí soudu nevyjevil své pohnutky vedoucí k tomu, že *nepředložil řidičský průkaz a nepodrobil se vyšetření, aby bylo zjištěno, zda je ovlivněn návykovými látkami*).
11. Namítal-li žalobce, že „se mu jeví“, že k jeho předchozí přestupkové činnosti magistrát přihlédl jako k recidivě, soudu se to jeví také tak. To však nezpochybňuje zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobce netvrdí (a ani ve správním řízení netvrdil), že jeho předchozí přestupek byl již zahlazen [to by měl tvrdit nejen kvůli tomu, že je k tomu povinen podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ale zejména proto, že „zahlazení“ se uplatňuje pouze analogicky a rozhodně ne paušálně, neboť by to vedlo k absurdním důsledkům, srov. rozsudek NSS č. j. 3 As 202/2017-35 ze dne 7. 11. 2018]. Za toho stavu tedy nelze hovořit o tom, že by magistrát opomenul něco, co měl zohlednit.
12. Nehledě na to, i případné pochybení při posouzení jedné přítěžující okolnosti, by v poměrech případu žalobce nebylo vadou s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí. Opakovanou přestupkovou činnost žalobce by totiž magistrát mohl vzít v potaz při hodnocení osoby žalobce, takže by stále platit jeho závěr, že žalobce má sklon páchat závažné přestupky v dopravě a dosud se nenapravil, což svědčí v jeho neprospěch. To je postup zákonný bez ohledu na to, zda k zahlázení předchozích přestupků skutečně došlo (srov. např. rozsudky KS v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci č. j. 60 A 1/2013-49 ze dne 3. 5. 2013, č. 2912/2013 Sb. NSS), č. j. 3 As 202/2017-35 a čj. 1 As 80/2020-36 ze dne 17. 6.

2020).

13. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným a že jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. listopadu 2020

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce